

És molt difícil no entrar en campanya. No vols votar (ni votaràs) als Uns i menys encara als Altres, però els polítics van marcant una agenda de temes que et calfen la sang i tracten d'obligar-te a pendre partit, a ser partidari de les qüestions que ells defensen o ataquen en el seu programa electoral. El seu *marketing tendenciós* i infraideològic. Si la setmana passada tocava parlar d'economia o, millor dit, de la [percepció econòmica](#), aquesta és la de la [immigració i la seguretat ciutadana](#). De fet, ja resulta molt simptomàtica la connexió d'aquests dos assumptes en l'agenda electoral. Sempre juntets, no siga que donem per falses les (seues) veritats. És el seu joc falsament obert, això que en diuen *natural* bipartidisme. Els qui voten convençuts als Uns, o al Altres, abanderats com són de la (seua) llibertat, solen preguntar-te: *Escolta tu, i quin és el problema? No es tracta d'involucrar políticament a la societat? Això és la democràcia, no?* I jo sempre els conteste: no. La democràcia no és fa un mes abans de les eleccions, no s'ha inventat perquè necessiteu guanyar i seguir mamant de la mamella. És difícil resistir-se, ja ho veieu, però com diria l'amy Winehouse: **no, no, no!** El meu blog, en campanya electoral, no parlarà de (la seua) política. Que s'ho treballen ells.